

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΖΑΚΧΑΙΟΥ

(26/01/2025)

Το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα μας ομιλεί για έναν πλούσιο άνθρωπο που ζούσε στην Ιεριχώ, τον Ζακχαίο. Ήταν άνθρωπος με μεγάλο κοινωνικό αξίωμα, αλλά και πάμπλουτος. Ήταν όπως θα λέγαμε σήμερα διευθυντής της εφορίας. Τότε όμως, όπως και σήμερα, μαζί με τα αξιώματα υπήρχε και η ασυδοσία και η διαφθορά. Και ο Ζακχαίος δεν αποτελούσε εξαίρεση σε αυτόν τον κανόνα. Σαν αρχιτελώνης είχε αδικήσει οικονομικά πολύ κόσμο προς ίδιον όφελος.

Ένας από τους μεγαλύτερους συγγραφείς όλων των εποχών είναι ο Θεόδωρος Ντοστογιέφσκι. Ήταν Ρώσος και ορθόδοξος χριστιανός. Στα έργα του έχει μεταφέρει όλη την ορθόδοξη πίστη. Στα νεανικά του χρόνια ήταν άθεος αλλά κάποτε έπεσε στα χέρια του τυχαία το Ευαγγέλιο. Άρχισε να το μελετά κι έτσι κατάλαβε την διαφορά της σοφίας των ανθρώπων και της σοφίας του Θεού.

Στο βιβλίο του, «Έγκλημα και τιμωρία», μιλάει για ένα ταλαίπωρο άνθρωπο που η μοναδική του χαρά και απόλαυση στη ζωή ήταν το κρασί. Είχε καταντήσει μέθυσος. Κάποια φορά αυτός ο μεθύστακας, ήλθε σε επίγνωση εαυτού και πνευματική κατάνυξη και είπε τα εξής λόγια:

«Θα έπρεπε κάθε άνθρωπος, κάπου να μπορεί να ακουμπήσει. Αλλά θα 'ρθει καιρός που κάθε ένας, κάπου θα μπορέσει να ακουμπήσει το κεφάλι του. Έτσι έπρεπε να είναι και τώρα. Έπρεπε και τώρα, κάθε άνθρωπος κάπου να μπορούσε να ακουμπάει, κάπου να βρίσκει λίγη συμπόνια και παρηγοριά».

Και συνεχίζει:

«Συμπόνια σε μας, θα δείξει Εκείνος που έχει για όλους συμπόνια. Εκείνος που θα μας κρίνει όλους, και τους καλούς και τους κακούς. Και όταν πια θα έχει τελειώσει με όλους τους άλλους, θα ασχοληθεί και με μας. Θα μας πει: «Ελάτε και σεις παλιομεθύστακες. Ελάτε και σεις φτωχά μου πλασματάκια». Τότε εμείς θα πάρουμε τον δρόμο προς το μέρος Του. Να πάμε κοντά Του χωρίς ντροπή. Αλλά τότε θα ξεσηκωθούν οι σοφοί και οι συνετοί και οι καλοί άνθρωποι του κόσμου τούτου και θα φωνάξουν:

-Κύριε, τι τους θέλεις αυτούς; Αφησέ τους.

Μα ο Χριστός θα τους πει:

-Ναι, σοφοί και συνετοί, ναι, καλοί άνθρωποι του κόσμου. Θα τους πάρω και αυτούς κοντά μου. Γιατί είναι δικοί μου. Πλάσματά μου. Και ποτέ, κανέννας τους, δεν είχε τον εαυτό του για τίποτε.

Θα απλώσει τα χέρια του σε μας, να μας δεχθεί.

Και θα μας ξαναπει:

-Ελάτε παιδιά μου. Ελάτε. Και εμείς θα πέσουμε κάτω και θα τον προσκυνήσουμε. Η καρδιά μας, θα γεμίσει τότε με χαρά και φως».

Τι σχέση όμως μπορεί να έχει ο πάμπλουτος Ζακχαίος του Ευαγγελίου με τον πτωχό μέθυσο του Ντοστογιέφσκι; Τι κοινό είχαν αυτοί οι δύο άνθρωποι; Σίγουρα και οι δύο ήταν δυστυχημένοι. Σίγουρα και οι δύο δεν είχαν χαρά και ειρήνη. Σίγουρα η καρδιά τους και ο εσωτερικός τους κόσμος ήταν άδειος, κενός. Και ούτε τα πλούτη και οι δόξες που είχε ο Ζακχαίος αλλά ούτε και το κρασί του μέθυσου μπορούσαν να γεμίσουν το κενό που βίωναν καθημερινά. Το παρήγορο όμως ήταν ότι τόσο ο Ζακχαίος όσο και ο μέθυσος του Ντοστογιέφσκι δεν είχαν χάσει την ελπίδα τους, δεν είχαν πέσει σε απόγνωση.

Και μια ωραία μέρα ο Ζακχαίος άκουσε ότι ο Χριστός θα περνούσε από την Ιεριχώ, την πόλη όπου έμενε. Ήταν η ελπίδα, η ηλιαχτίδα που περίμενε. Ήταν κοντός κι ανέβηκε σε μια μουριά για να τον δει καλύτερα. Και ώ του θαύματος. Όχι μόνον τον είδε αλλά και τον φιλοξένησε στο σπίτι του. Γέμισε η καρδιά του από Χριστό, από το φως και την ειρήνη του Χριστού, και ενώπιον όλων των παρευρισκομένων ομολόγησε τις αδικίες και τις αρπαγές που είχε διαπράξει - δημόσια εξομολόγηση δηλαδή- και υποσχέθηκε να επιστρέψει τα κλοπιμαία στους αδικηθέντες εις τετραπλούν. Ο ορισμός της έμπρακτης μετάνοιας.

Και τότε ακούει την γλυκιά φωνή του Ιησού Χριστού: «Σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο». Λέγει ο ιερός Χρυσόστομος ότι με αυτά τα λόγια ο Χριστός μετέτρεψε το σπίτι του Ζακχαίου από σταύλο σε ουρανό.

Αναφερόμενος ο μακαριστός μητροπολίτης Πρεβέζης Μελέτιος στο ευαγγελικό ανάγνωσμα του Ζακχαίου λέγει τα εξής:

Μακάριος ο άνθρωπος, ο οποίος αναζητεί τον Χριστό, όπως έψαχνε να τον βρει ο Ζακχαίος, για να τον βάλει στην καρδιά του.

Μακάριος ο άνθρωπος που διαβάζει τον λόγο του Θεού και προσπαθεί να τον ρουφήξει. Για να τον κάνει κριτήριο στη ζωή του. Να τον κάνει γραμμή και πρόγραμμα που πρέπει να ακολουθήσει για να ορθοποδήσει πνευματικά.

Ας θέσουμε κι εμείς λοιπόν αδελφοί μου στο ξεκίνημα του νέου αυτού έτους σαν στόχο μας τον ουρανό και την αγιότητα. Να μην συμβιβαστούμε με τίποτα λιγότερο μέχρι να θρονιαστεί στην καρδιά μας ο γλυκύτατος Ιησούς. Αμήν.

π. Θεολόγος Παντελής